

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

У Х В А Л А

19 березня 2014 року

м. Київ

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України у складі:

Головуючого, судді - Весельської Т.Ф.,

Суддів - Малиніна В.В.,

Ситникова О.Ф.,

з участю: секретаря - Прокопчук Н.В.,
представника позивача – Маловичка С.П.,
представника відповідача – Кривоклуб І.Б.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні **клопотання** Маловичка Сергія Павловича - представника Донецької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я, а також осіб, які приєдналися до касаційної скарги, - Рівненської, Черкаської, Одеської, Чернівецької, Вінницької обласної та Кримської республіканської організації профспілки працівників охорони здоров'я України **про виправлення описки та роз'яснення** ухвали Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року,

у справі за позовом Донецької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України до Кабінету Міністрів України про визнання недійсною та незаконною постанови № 1184 від 14 листопада 2011 року "Про затвердження граничної чисельності працівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади" в частині, -

в с т а н о в и л а:

У червні 2012 року Донецька обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України пред'явила в суді позов до Кабінету Міністрів України, в якому, з урахуванням уточнень, просила визнати недійсними та незаконними пункт 4 постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2011 року № 1184 "Про затвердження граничної чисельності працівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади" в частині, якою Міністерству охорони здоров'я доручено вжити заходи з ліквідації бюджетних установ та підприємств, працівники яких здійснюють функції, передбачені положеннями про центральні органи виконавчої влади, та пункт 5 цієї постанови Уряду України, згідно з яким Міністерству охорони здоров'я разом з Держсанепідслужбою доручено забезпечити щоквартальне скорочення у 2012 році не менше 6 тисяч працівників установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, які функціонують у системі Міністерства охорони здоров'я, до досягнення затвердженої цією постановою граничної чисельності працівників територіальних органів Держсанепідслужби; визнати недійсною та

незаконною частиною додатку до цієї постанови (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2012 року № 1050), яким на 1 січня 2013 року визначено граничну чисельність працівників Держсанепідслужби 7 500, у тому числі державних службовців - 2500.

Окружний адміністративний суд міста Києва постановою від 3 січня 2013 року в задоволенні позову відмовив.

Київський апеляційний адміністративний суд ухвалою від 21 лютого 2013 року постанову суду першої інстанції скасував, а позовну заяву залишив без розгляду.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 4 грудня 2013 року ухвалу суду апеляційної інстанції залишив без змін та закриття касаційне провадження відносно постанови суду першої інстанції.

17 грудня 2013 року до Вищого адміністративного суду України надійшло клопотання Маловичка С.П. про виправлення опісок в ухвалі Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року та роз'яснення цього судового рішення.

Заслухавши доповідь судді, обговоривши доводи клопотання, перевіrivши матеріали справи та рішення, про внесення виправлень до якого та його роз'яснення ставить питання представник позивача, колегія суддів приходить до висновку, що клопотання про виправлення опісок підлягає частковому задоволенню, а клопотання про роз'яснення судового рішення задоволенню не підлягає, з огляду на таке.

Відповідно до частини першої статті 169 КАС України суд може з власної ініціативи або за заявою особи виправити допущені в судовому рішенні цього суду опіски, очевидні арифметичні помилки, незалежно від того, набрало судове рішення законної сили чи ні.

Заяву про виправлення опіски в ухвалі Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року представник позивача Маловичко С.П. мотивував помилковим зазначенням назви організацій у вступній, описовій, резолютивній частинах цього судового рішення - "організації профспілок працівників охорони здоров'я України", замість "організації профспілки працівників охорони здоров'я України".

З огляду на те, що за наслідком вивчення матеріалів справи та тексту ухвали Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року зазначена представником позивача обставина знайшла своє підтвердження, допущена опіска підлягає виправленню.

Іншою опискою, яка підлягає виправленню, Маловичко С.П. вважав відсутність посилання в копії ухвали Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року, надісланій позивачу, на номер судової справи, у той час, як такий номер зазначений у примірнику судового рішення, розміщеного у Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Однак, як вбачається з ухвали Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року, наявної в матеріалах справи, в її тексті також відсутнє посилання на номер судової справи. За таких обставин, підстав для задоволення клопотання Маловичка С.П. в цій частині немає.

Що ж стосується клопотання про роз'яснення ухвали Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року, то представник позивача мотивував його тим, що у судовому рішенні не відображено його довід, що під час попереднього розгляду справи 27 листопада 2012 року Київський апеляційний адміністративний суд дійшов висновку про необґрунтованість ухвали суду першої інстанції щодо залишення адміністративного позову без розгляду, у зв'язку з пропусченням строку звернення до суду, та скасував її, а справу повернув до суду першої інстанції для продовження розгляду, а уже під час повторного апеляційного розгляду 21 лютого 2013 року, цей же суд в іншому складі суддів дійшов протилежного висновку - про необхідність скасування постанови суду першої інстанції та залишення адміністративного позову без розгляду, у зв'язку з пропусченням позивачем строку звернення до суду.

На ці обставини він вказував у касаційній скарзі, однак, вони були залишені касаційним судом без реагування.

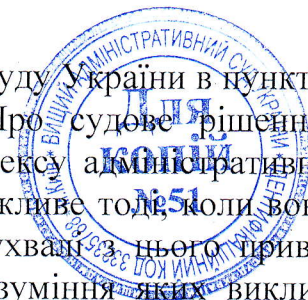
Оскільки предметом перевірки суду касаційної інстанції була законність та обґрунтованість ухвали Київського апеляційного адміністративного суду від 21 лютого 2013 року, то, залишаючи її без змін, Вищий адміністративний суд України погодився з правовими висновками цього суду.

Між тим, колегія суддів вважає за необхідне зазначити, що касаційний суд не зв'язаний висновками попереднього складу апеляційного суду і здійснює перевірку законності та обґрунтованості лише тих судових рішень, про перегляд яких ставиться питання.

З огляду на це, наведений представником позивача довід є неспроможним, а тому і не був взятий до уваги колегією суддів.

Відповідно до статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України, якщо судові рішення є незрозумілим, суд, який його ухвалив, за заявою осіб, які беруть участь у справі, або державного виконавця ухвалою роз'яснює своє рішення, не змінюючи при цьому його змісту. Подання заяви про роз'яснення судового рішення допускається, якщо воно ще не виконано або не закінчився строк, протягом якого судові рішення може бути подане для примусового виконання.

Як роз'яснив Пленум Вищого адміністративного суду України в пункті 19 своєї постанови від 20 травня 2013 року № 7 "Про судові рішення в адміністративній справі", за правилами статті 170 Кодексу адміністративного судочинства України роз'яснення судового рішення можливе тоді, коли воно є незрозумілим. При роз'ясненні свого рішення суд в ухвалі з цього приводу викладає більш повно і ясно ті частини рішення, розуміння яких викликає

труднощі, не вносячи змін у суть рішення і не торкаючись питань, які не були предметом судового розгляду.

Проаналізувавши, з урахуванням поставлених питань, ухвалу Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року, колегія суддів приходить до висновку, що вона роз'яснення не потребує, оскільки є зрозумілою і не вимагає додаткового тлумачення, не містить у собі положень, які б суперечили або виключали одне одного.

За таких обставин, в задоволенні клопотання про роз'яснення судового рішення слід відмовити.

Керуючись статтями 169, 170 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів,

у х в а л и л а :

Виправити опіску у назві організацій, зазначених у вступній, описовій, резолютивній частинах ухвали Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року, вказавши "організації профспілки працівників охорони здоров'я України", замість "організації профспілок працівників охорони здоров'я України".

В задоволенні решти клопотання про виправлення опіски та клопотання про роз'яснення ухвали Вищого адміністративного суду України від 4 грудня 2013 року представнику Донецької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я, а також осіб, які приєдналися до касаційної скарги, - Рівненської, Черкаської, Одеської, Чернівецької, Вінницької обласної та Кримської республіканської організації профспілки працівників охорони здоров'я України Маловичку Сергію Павловичу, у справі за позовом Донецької обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України до Кабінету Міністрів України про визнання недійсною та незаконною постанови № 1184 від 14 листопада 2011 року "Про затвердження граничної чисельності працівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади" в частині, відмовити.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Судді

підписи

Помічник судді

З оригіналом згідно:

Т.І. Якушко